

Eleki Krónika 2002. november

Megalakult az új eleki önkormányzat

2002. november 4-én ült össze először az új összetételű eleki önkormányzat, amit Bakos Ferenc korelnök vezetett le.

Az ülés elején Áment Gábor, a helyi választási bizottság elnöke ismertette a választások hivatalos végeredményét, és átnyújtotta a megbízóleveleket. Utána a képviselők és a polgármester eskütétele következett, majd a testület megállapította a polgármester illetményét, ami 253.000 Ft-nak felel meg.

Utána a képviselők a szervezeti és működési szabályzat módosításáról szóló rendeletet tárgyalták, mely során eldöntötték, hogy ebben a ciklusban csak egy alpolgármestere lesz Elek városának, de az is társadalmi megbízatású.

A törvényeknek megfelelően a mindenkori polgármesternek a joga, hogy az alpolgármester személyére tegyen javaslatot, így járt el a mostani polgármester, Pluhár László /MSZP/ is, aki Klemm Istvánt /független, polg. kör/ kérte fel erre a tisztségre, de ő arra hivatkozva, hogy ezzel kapcsolatban nincs konszenzus, nem vállalta el! /A testületnek fél éve van arra, hogy alpolgármestert válasszon!/

Az ülésen döntés született az önkormányzat állandó bizottságairól is. A következő bizottságok működhetnek: pénzügyi bizottság, melynek elnöke Gál Attila /független/ lett, ügyrendi bizottság /Klemm István/, településfejlesztési és vállalkozói bizottság /Bakos Ferenc, független, polg. kör/, mezőgazdasági bizottság /Niedermayer Ernő, független, német kisebbség, polg. kör/, oktatási és kulturális bizottság / dr. Heim Lajosné, MSZP/, környezetvédelmi és egészségügyi bizottság /Dr. Kurucz Béla, MSZP/, szociális bizottság /Völgyesi István, MSZP/.

A kisebbségi önkormányzatok tagjai nem sokkal később, november 7-én tették le az esküt, és ekkor választottak meg vezetőjüket.

Ebben a hónapban még egyszer, 18-án is ülésezett az új eleki önkormányzat, amikor is a külsős bizottsági tagok is letették esküjüket, majd az EVI Kft. felügyelő-bizottságának a tagjairól született döntés. /Az elnök Klemm István maradt, Lénárt Istvánné helyére viszont Turóczy András került./

A képviselők ezek után támogatták, hogy a szociális bizottság még ebben az évben kapjon további 1,3 millió Ft-ot, majd ismételten tárgyaltak a 26 lakásos önkormányzati lakásépítésről.

Ezt követően az SZMSZ módosításáról született döntés. Ennek értelmében az alpolgármesteri tisztség a későbbiekben is megválasztható. Ekkor döntöttek még arról is, hogy a korábbi alpolgármester, Klemm István három havi végkielégítést fog kapni, ami a törvény szerint is jár; igaz, ő erről és a még adható további három hónapi végkielégítésről

is lemondott!

A polgármester ezek után arról tájékoztatta a képviselőket, hogy az önkormányzat benyújtott egy pályázatot a kerékpárút harmadik üteméről, majd pedig az önkormányzati általános vagyonbiztosítás volt a téma.

Ezt követően a jelenlévők támogatták a városi könyvtár kérelmét, melynek következtében az intézmény hat számítógépet fog kapni ingyenes internetes használattal.

Ezen az ülésen is téma volt az új konyha építése is, amit a BÓLEM KFT vállalt el. A kivitelező szeretné, ha eleki vállalkozók is részt vennének ebben a munkában.

Az ülés végén a polgármester arról beszélt, hogy a szennyvízhálózat V. üteme csak 2003 tavaszától folytatódhat a pályázatok újbóli beadásával.

Legközelebb december 2-án lesz önkormányzati ülés Eleken.

Rapajkó Tibor

Felgöngyölíteni a gondok szőnyegét

Az október 20-ai helyhatósági, önkormányzati választások alkalmával négy polgármester-jelölt mérettette meg magát. A lakosság egy része szoros szavazásra számított, fej-fej melletti küzdelemre, és természetesen egyikőjük győzelmére. A Magyar Szocialista Párt színeiben induló Pluhár László szerezte meg a polgármesteri címet. Mint egy magára valamit is adó lap - Eleki Krónika - tudósítója igyekeztem egy bemutató jellegű interjút készíteni a város első emberével. Az időpont-egyeztetés végül nehezebben ment, mintsem gondoltam volna. A lapzárta környékén sikerült egy félórásckát elbeszélgetnünk.

Pluhár László polgármester válaszából kiderült, hogy a folyamat nem a véletlen műve. Igencsak elfoglalt, feszített munkatempóban végzi feladatait. Nyomatékkal hangsúlyozta, hogy az eltelt időszakban rengeteg emberi gond, probléma halmozódott fel. Az emberek pedig veszik a fáradságot, és személyesen keresik őt fel a polgármesteri hivatalban, hogy gondjaikra megoldást találjanak. Mindezzel párhuzamosan pedig elkezdődtek a tárgyalások, egyeztetések az önkormányzat jövő évi költségtervezetével kapcsolatosan. Ezek a megbeszélések - szakhatóságok, társszervek - pedig komoly összpontosítást igényelnek, hiszen nem mindegy, hogy a város milyen költségvetéssel működik 2003-ban. Mind tisztább, áttekinthetőbb formában kell letenni a képviselő-testület asztalára. A megbeszélések, tárgyalások időigényesek.

- Győzelme fölényes volt, minek tulajdonítható ez? - kérdeztük.

- Eredetileg az MSZP-nek több polgármesterjelöltje is volt, akkor még nem voltam közöttük. A kiválasztás módozatára - még valamikor a nyáron - széleskörű lakossági véleménykutatást végeztünk. Az adatok elemzésekor nem voltak egyértelműek az elgondolások, ezután a párt engem kért fel, hogy vállaljam az ez irányú megmérettetést.

Vállaltam. A párt kormányfilozófiája alaposan átgondolt volt: valamennyiünknek együtt kell dolgozni, munkálkodni a város előrelépése, fejlődése érdekében, hogy lakosságmeztartó ereje legyen.

- Milyen alapvető célok fogalmazódtak meg?

- Fontos, hogy a város lakosságmeztartó ereje ne csökkenjen, ennek elérése érdekében nagyon sokat kell munkálkodni, párhuzamosan pedig az emberi gondokra is megoldást kell találni. Mindezekhez pedig hatékony együttműködésre van szükség. Tisztában kell viszont lennünk egy alapvető ténnyel, - miközben a problémák felszámolásán ügyködünk -, újabbak keletkezhetnek, de ez az élet velejárója.

- Mégis melyek azok a sarkalatos kérdések, amelyekre mindenképpen választ kell találni?

- Elkezdett munkákra a folyamatosság jellemző. Azokat a beruházásokat, amelyek már korábban elkezdődtek, időben be kell fejezni. Ami az elkövetkezőket illeti: mielőbb el kell kezdeni a szennyvízrendszer ötödik ütemtervét, folytatni kell a kerékpárút, járdák, utak építését, orvoslásra vár a városközpont közlekedési csomópontjának kérdése. Már napjaink eredménye a belvízi csapadék-árokrendszer megoldásának programja. A polgármesteri hivatal eredményesen pályázott, az erőforrás nagyságának figyelembevételével indulhatnak el a munkálatok. Hangsúlyozni szeretném: az emberi problémák megoldására is nagy figyelmet fogunk fordítani.

- Kétség kívül feszített munkatempóban dolgozik. Jut-e egyáltalán idő a kikapcsolódásra, a feltöltődésre?

- Egyelőre győzöm a munkát. Az előző munkahelyemen egy gazdasági orientáltságú vállalatvezetésben vállaltam szerepet, sikerrel. Ott is, miképpen itt is, mind önmagamtól, mind pedig a munkatársaimtól olyan munkatempót, fegyelmet vártam, illetve várok, amely az eredményhez vezet. Erre kértem a képviselő-testület tagjait, és erre kértem a legközelebbi munkatársaimat is. Egyértelmű, hogy eredményeket csakis megfelelő munkamódszerrel, összefogással lehet elérni, akkor - és csak akkor - virágozhat Elek városa, és érezhetik benne jól magukat az emberek. Szabadidőmet egyébként a családommal töltöm, és alkalmanként olvasgatok.

- Köszönjük szépen a beszélgetést.

Egyébként abban maradtunk a polgármester úrral, hogy időről-időre tájékozódni fogunk tőle, hogy lapunkon keresztül mi is tájékoztatni tudjuk az olvasókat.

B.N.

Megalakultak a kisebbségi önkormányzatok Eleken

A nemzetiségi törvény megjelenésével lehetőség nyílt arra, hogy Magyarország nemzetiségek lakta településein megalakuljanak a kisebbségi önkormányzatok. Így Eleken a román és a cigány kisebbségi önkormányzatok mellett 1994-ben megalakult a

német is. Ugyanez megismétlődött 1998-ban. A 2002. évi választások után a 3 újra indult és megalakult kisebbségi önkormányzatok mellé megalakult a szlovák kisebbségi önkormányzat is. Így 4 kisebbségi önkormányzat kezdi meg tevékenységét Elek városában. Az alakuló ülésünk 2002. november 7-én volt a Városháza dísztermében. Itt minden kisebbségből 5 fő képviselő letette az esküt, és átvettük a megbízó leveleinket Áment Gábortól, a HVB elnökétől, mely 4 évre szól. Ezután átvonultunk a székházainkba, hogy megválasszuk a tisztségviselőinket.

Az alakuló ülés jegyzőkönyvei alapján az alábbiakban ismertetem a kisebbségi önkormányzatok testületének tagjait.

Cigány Kisebbségi Önkormányzat

Elnök: Cinanó János, elnökhelyettes: Rozsdás János, gazdasági vezető: Erdódi Ferenc, tagok: Drágos József és Grószné Veder Róza.

Német Kisebbségi Önkormányzat

Elnök: Nádor Mária, elnökhelyettes: Szelényi Ernő, gazdasági vezető: Wittmann György, jegyzőkönyv-vezető: Niedermayer Ernő, kultúrfelelős: Strifler József.

Román Kisebbségi Önkormányzat

Elnök: Botás László, elnökhelyettes: Rocskár Jánosné, gazdasági vezető: Dr. Szelezsán János, tagok: Gál György, Szabó Péter.

Szlovák Kisebbségi Önkormányzat

Elnök: Dr. Kurucz né Czvalinga Judit, elnökhelyettes: id. Ficzer István, tagok: Gál László, Gera Krisztina, Kocziha Mátyás.

Mindenkinek eredményes munkát kívánok. Törekedjünk arra, hogy a város nemzetiségi feladatait összehangoltan, egymás véleményét kikérve, minél szélesebb körben lelkiismeretesen végezzük.

Nádor Mária N.K.Ö. elnöke

Megemlékezés a kopjafánál

Az őszi szünet miatt az eleki Radványi György Középiskolában már október 18-án megemlékeztek az 1956-os forradalomról és szabadságharcról. Az ünnepség színhelye a templom mögötti kopjafa volt, a megemlékező gondolatokat pedig RT mondta el. Most az itt elhangzott beszéd írott változatát közöljük.

Tisztelt Emlékezők, Jelenlévők! Ma az 1956-os forradalomra emlékezünk, hogy konkrétan mi is történt ezekben a napokban, választ kaphatunk egy ma már kevésbé ismert dokumentumból, az ENSZ 1957 januárja és júniusa között készített jelentésből, és ami hivatalosan csak 1989-ben jelenhetett meg Magyarországon! Ebből nézzünk néhány

részletet, amely önmagáért beszél: “Ami Magyarországon 1956 októberében és novemberében lejátszódott, előkészítetlenül ösztönös nemzeti felkelés volt, amelyet a népben régóta háborgó sérelmek okoztak. E sérelmek egyike Magyarország alárendelt helyzete volt a Szovjetunióhoz viszonyítva, a kormányzó rendszer részben terrorral tartották fenn s azt az ÁVH, vagyis a politikai rendőrség fejtette ki. E testület befolyását legalábbis 1955 végéig az ügynökök és besúgók bonyolult hálózatán keresztül gyakorolta, átszőve szálaival az egész magyar társadalmat. De más vonatkozásokban is rosszállást keltett a szovjet nyomás. Kezdve a szólásszabadság elfojtásán egészen az orosz szabású egyenruha bevezetéséig a magyar hadseregben, idegen befolyás nyilvánult meg a magyar élet minden területén. Bár a magyar ember nem érzett ingerültséget az ország területén tartózkodó szovjet katona, mint egyén irányában, ezek a fegyveres alakulatok mégis valamit jelképeztek, ami bántotta ezt a büszke népet és fűtötte szabadság iránti vágyát.

Az az állítás, hogy a felkelést magyarországi reakciós körök szították és hogy onnan, valamint nyugati “imperialistáktól” merítette erejét, nem felel meg a valóságnak.”

Magyarország 1956-ban egy független, többpárti demokráciával rendelkező ország szeretett volna lenni, hisz az úgynevezett szovjet zónában nem lehetett az. Pedig 1945-ben a magyarság legnagyobb része /57%-a/ a jobboldalra szavazott, és mégis 1949-1989-ig az ország kommunista uralom alatt állt, mint pl. egész Közép-Európa!

Korábban hivatalosan 1956-ot ellenforradalomnak nevezték, ma pedig annak, ami valójában is volt, forradalomnak, sőt már odáig is eljutottunk, hogy a magyar politikai erők arról vitatkoznak, kik 1956 igazi örökösei! Mi volt 1956? Baloldali, jobboldali forradalom? Ne felejtjük el, már október 22-én a magyar ifjúság többek között ezt is megfogalmazta a 16 pontjában ötödikként: “Általános, egyenlő és titkos választásokat követelünk az országban, több párt részvételével, új nemzetgyűlés megválasztása céljából.”

A magyar történelem nem világtörténelem, de a magyarok ezekben a napokban mégis olyat csináltak, amire odafigyelt a világ, és amely már sohasem lehetett olyan, mint korábban volt, annak ellenére, hogy akkor a forradalmat leverették!

Az akkori követelések mára már megvalósultak, igaz a sajtószabadság még kívánnivalót hagy maga után a mai Magyarországon!

Ne feledjük 1956 hőseit, hisz nélkülük Magyarország nem lehetne az ami, de pl. ma sem hangozhatott volna el ilyen szellemű beszéd, amelyet viszont Ti sem hallgathattatok volna meg.

Köszönöm, hogy meghallgattatok. Kérem, hogy helyezzük el a megemlékezés koszorúját az 1956-os kopjafánál!

Rapajkó Tibor

V. ütem

Laptóptól az V. ütemig Olvasom a királyi magyar TV teletextén, négyszázmillióba kerül

majd, hogy a parlamenti képviselőknek laptopokat vásárolnak. Minden párt örült ennek - pláne ha négy év múlva olcsón megveheti - nem volt olyan felzúdulás, mint valamikor Eleken a képviselőknek adott számítógépek miatt. Az országgyűlésen sokszor csak lézengnek a honatyák, csak a kötelező szavazásokon tévednek be, de úgy vannak vele - ennyi pénzért? Igaz, most már kétszer annyi pénzért fognak üldögni a folyosón és a presszóban és az ingyen újságokat olvasni az ülésteremben, míg egy-két ember unalmas dolgokról beszél. Ha már lesz laptopjuk és megtanulják használni, az Internetről letölthetnek olyan játékot, melyben a jobboldaliak narancssal dobálják a másik oldalon álló szegfűsöket. Olvasom, hogy több mobiltelefonjuk is lesz és új autók beszerzéséről is tárgyalnak. Akkor ne csodálkozzunk, hogy az Isten háta mögött, közelebb a Balkánhoz, mint Budapesthez nem jut pénz a szennyvízberuházás V. ütemére. Valószínű, húzzuk még összebb a nadrágszíjat, mert "Magyarország többet érdemel" csak Elek nem.

Méry Rudolf

Szivárvánnyal a szürkeség ellen

Egy-egy kiadós záporosó után nem ritkaság, hogy az égbolton megjelenik a szivárvány, ez a csodálatos égi tünemény, amely kivehető alapszíneivel és azok árnyalataival, kombinációival megigézi az embert, a szemlélőből pedig ösztönszerűen kifakad: csodálatos!

E bevezető egyébként nem alaptalan ténymegállapítás, szorosan kapcsolódik írásunk témájához. András Károlynétól, a Családsegítő és Gyermejköltségi Szolgálat vezetőjétől tájékozódunk az október 24-én és 25-én megtartott kezdeményezésről, amely a Szivárványnapok fedőnevet viselte, és amelynek színhelye a Reibel Mihály Városi Művelődési Központ volt. Egyébként e két említett intézmény munkatársai voltak a rendezvény szervezői is. Most pedig térjünk rá a kezdeményezés - az idén első alkalommal - főbb mozzanatainak ismertetésére, amelynek elsődleges célja az őszi szünet adta lehetőség minél hasznosabb kihasználása, alapvető óhajként fogalmazódott meg a szervezők részéről a rendezvény hagyományossá tétele.

Mindjárt az első nap délutánján több mint 200 érdeklődő ifjú jelent meg a művelődési intézményben, és akkor még nem szóltunk a gyermekeket elkísérő szülőkről. Az első napirendi pontban, mintegy ráhangolódásként, Ki-mit-tud?-ot tartottak, sok-sok jelentkező gyermek - az érdekeltek a kezdeményezés előtt két héttel neveztek be - és szülők részvételével. Az érintettek négy kategóriában - tátika, vers- és prózamondás, ének - mutatták meg a nagyerdeműnek a pillanatnyi formájukat, képességüket. A négy kategóriában több mint nyolcvan gyermek képviseltette magát, ennyien vették a bátorságot, hogy fellépjenek a közönség előtt. A Ki-mit-tud?-on nem hirdettek eredményt, nem alakult ki helyezési sorrend, a szervezők, mintegy a bátorság elismeréseként, valamennyi résztvevőt megjutalmazták. Az ifjú művészek, alkotók kerámia ceruzatartóval, persellyel, mobiltelefon-tartóval, lettek gazdagabbak. Remélhetőleg a legközelebbi hasonló kezdeményezésen már többen legyőzik lámpalázukat, és még többen bemutathatják ügyességüket, felkészültségüket. A

szellemileg megterhelő kezdeményezést követően mi más is következhetett volna, mint a kikapcsolódás: tinidisztkó. Talán felesleges is utalnunk a hangulatra: kiváló volt.

Aztán másnap délelőtt 9 órakor folytatódott a program játszóházzal. A kínálat: lisztgyurmázás, gyöngyfüzés, csuhéfonás, origami és rajzverseny, emellett, mintegy ráadásként, különböző társasjátékokra is sort kerítettek. Amíg a különféle ügyességi kezdeményezéseket a könnyedség légköre lengte be, addig a rajzverseny résztvevői igazi versenyszellemben dolgoztak, alkottak. Az egyes kategóriákban - óvodás, alsó- és felső tagozatos általános iskolai tanuló -, több mint hatvan résztvevő indult. A zsűri elnöke Galina Lajos, helyi festő a következő helyezési sorrendet hozta meg:

Óvodások: 1. Kászián Zsaklin, 2. Simonka Mózes. Alsó tagozatosok: 1. Tulkán Márk, 2. Budai Ivett, 3. Szűcs Vivien. Felső tagozatosok: 1. Zsidó Tamás, 2. Sallo József, 3. Bedő Roland. Mellettük a két éves Kászián Csaba, mint a rajzverseny legfiatalabb résztvevője díjazásban részesült. A rajzmunkákból egyébként alkalmi kiállítás nyílt a művelődési intézményben. Déli 12 órakor Árgyelán György, a Reibel Mihály Művelődési Központ igazgatója, szakácstudományának köszönhetően ízletes, tápláló ebéd került az asztra, bográcsos. A kellemes jóllakottság érzését egy-egy franciakrém „koronázta” meg. Az ebédet követően a gyermekek tovább folytatták a korábban elkezdett tevékenységüket, majd délután 2 órakor bábelőadást tekinthettek meg a szegedi Pinokkió Bábszínház a Róka és a héja című művet adta elő.

A Szivárványnapok programjaihoz segítséget nyújtottak még a szülők, az újonnan alakult ifjúsági klub tagjai, a művelődési intézmény dolgozói, amelyért köszönet jár.

Végül, de nem utolsó sorban, tegyük említést a Családsegítő- és Gyermejjóléti Szolgálat soron következő rendezvényeiről: december 5-én Mikulás ünnepséget, december 20-án pedig, az immár hagyományos jellegű kezdeményezést - 1998-óta - tartják meg. Az említett programokról az érdeklődők időben - városszerte kihelyezett plakátok, Eleki Televízió - értesülhetnek.

B.N.

Kisebbségeink

Az őskorban - 10 évvel ezelőtt - a magyar földi televíziók mellett csak nagy részben német nyelvű műholdas programok voltak láthatók az akkor alakult Elek TV-ben. Most a műsorok az induló csatornák pár számáról 25-re emelkedett és nagyobb része magyar nyelvű program. Maradt még három német nyelvű, hiszen többen beszélnek németül városunkban - bár így is kevesen -, és van német önkormányzatunk is. A román önkormányzatunk is szépen működik és fogható a Román TV1 programja. Azóta viszont megalakult a szlovák önkormányzat és nincs szlovák nyelvű televíziónk. Csak olyan műholdon találtam adókat, melyre szerintem nincs antenna állítva a Kábel TV Kétegyházi úti telepén. A műhold az INTELSAT JOJ és Thor 2/3. Állása 1 fok nyugat. Két szlovák adó van rajta a TA 3 és a NTV Hayat (11.540 Ghz, vertikális).

Én szívesen látnám próbaképpen valamelyik RTL német műsor helyett vagy uram bocsá, az Anettkás Budapest TV helyén, ha valamikor lehetőség lenne rá. Ha lesz cigány nyelvű televízió, remélem ők is követelik majd a nézhetőséget.

Méry Rudolf

Októberi és novemberi ülések a polgári körben

A választások után először október 30-án gyűltek össze a tagok, hogy megbeszéljék az október 20-hoz kapcsolódó tapasztalataikat, vagyis a fő téma az volt, miért született ilyen eredmény Eleken. Utána Klemm István beszámolt arról, hogy eddig mi történt az egyezkedő tárgyalásokon a polgármester és a bejutott képviselők között.

A november 12-ei ülésen a jelenlévők megegyeztek abban, hogy a következő üléseket kéthetente, keddi napokon fogják tartani. A jelenlévők megfogalmazták azon óhajukat is, hogy együtt kellene működniük az elekieknek a gyulai polgári körökkel, illetve gondolkodni kellene arról is, hogy milyen jeles személyiségeket lehetne meghívni Elekre. Kétségtelenül az ülésnek az a része volt a legérdekesebb, amikor Klemm István beszámolt arról, hogy milyen eredménnyel járt az eddigi politikai "háttérmunka".

R.T.

Fát ültettek

Amikor először felfigyeltem az esemény jelentőségére, súlyos évtizedekkel ezelőtt történt, a kép mégis tisztán él bennem: egy világűr holland futballcsapat nagyszerű nemzetközi sikersorozatot produkált. Az együttesben Johan Cruyff játéktudása, játékindelligenciája külön is kiemelkedett, minden szempontból meghatározó egyéniség volt. Mindennek ellenére, egy interjú során, amikor a riporter az ő kvalitását esetelte, Cruyff szerényen, de nyomatékosan kijelentette: "... a siker az egységes csapatmunkának köszönhető...". A későbbiekben aztán egyre többször figyelhettem fel az összehangolt csapatmunka jelentőségére. És természetesen nem csak a sport területéről. Ezek a hírek akkor még kizárólagosan Európa nyugati feléből származtak. Manapság, közeledve az Európai Unióhoz, hazánkban is egyre többször és többfelől hangzik el a jó csapatmunka, csapatszelleme áldása, eredménye. Mint az életben mindent, nem árt időben, a maga idejében megtanulni. Az egyén esetében ez elsősorban a mind fiatalabb éveket jelenti, amikor még könnyebben elsajátítható az elsajátítani való. Természetesen egy jó csapatban, közösségben akkor működik olajozottan egy folyamat, ha a tagok elmondják, pozitív, építő jellegű megközelítésben a saját véleményüket, álláspontjukat egy-egy témakörrel kapcsolatosan. És az sem baj, sőt számos esetben előnyös is lehet, ha az egyes vélemények ütköznek egymással. A vita azonban kizárólagosan a közös cél eléréseért kell, hogy történjen.

Az eleki általános iskolában is működik - több mint egy évtizede - egy ilyen alapokon nyugvó szerveződés, a Diákönkormányzat, amelynek segítő pedagógusa, Zsidó Ferenc. Tőle kértünk információt. A kitűnő, számos területen szorgos, eredményeket felmutató tanártól egyebek mellett megtudtuk, hogy az általános iskolában a szabadidős tevékenységeket a Diákönkormányzat valósítja meg.

Feladatát képezi még a tanulók érdekeinek képviselője, ezen kívül véleményt nyilváníthat, javaslattal élhet az oktatási intézmény működésével kapcsolatos valamennyi kérdésben. A szabadidős tevékenységek elsősorban a tanulmányi versenyek, vetélkedők, sport és kulturális programok szervezésére terjed ki. Az illető tanév kezdetén a tanulók érdeklődési körének figyelembevételével állítódik össze az egész évi program. A beérkező javaslatok alapján a Diákönkormányzat vezetősége - a diáktanács titkára: Brindás Orsolya és Ramasz Beáta hetedik osztályos tanulók, akik már évek óta lelkesen vesznek részt a Diákönkormányzat munkájában - állítja össze a végleges programot. A szórakoztató, kulturális rendezvények, versenyek mellett nagy hangsúlyt fektetnek a környezetet védő, szépítő és hulladékgyűjtési akciókra.

Az elméleti feltevés bizonyítására íme egy közelmúltbeli gyakorlati példa: az általános iskola hosszú éveken keresztül a települési önkormányzatnak felajánlotta egy esetleges fásítási programban történő önzetlen segítségét. A közös fásítási program a közelmúltban bonyolódott le, amikor is az intézmény tanulói facsemeték ültetésében segítettek a sporttelepen. A Diákönkormányzat fontos feladatának tekinti még az egészséges életmódra való nevelést, ezért hagyományosan novemberben egészségvédelmi hetet tartanak. Az e jellegű előkészületek ott jártunkkor javában zajlottak, a rendezvénysorozatban felvilágosító előadások hangzanak el, párhuzamosan pedig rajz- és fogalmazásverseny folyik, de természetesen ételbemutatóra, ételek elkészítésére is sort kerítenek. A tanulók körében igen népszerű a különböző levelezési tantárgyi - matematika, történelem, német nyelv stb. - verseny, az eddigi gyakorlatnak megfelelően az idei évben is igen sokan kapcsolódtak be a folyamatba. Ezen országos rangú megmérettetések mellett számos házi versenyt is lebonyolítanak, amelyek során örvendetes tényként jegyezhető: a felső tagozatos tanulók mellett nagyon sok alsó tagozatos tanuló is képviselteti magát. De, hogy példával is szolgáljunk: az országos Quickeysoda elnevezésű verseny harmadik fordulójánál tart a 4.c. osztály. A viadal egyébként hat forduló, amely során olyan híres magyarok tevékenységével ismerkedhetnek meg a tanulók, akik életükkel, tetteikkel szereztek dicsőséget hazánknak. A feladatok természetesen az életkorhoz igazodnak, a szervezők elsősorban rajzokat, fogalmazásokat és gyűjtőmunkát kérnek a verseny résztvevőitől, a környezetvédelem, tudomány, sport, zene és irodalom területtől. A kezdeményezés kieséses rendszerben történik, a győztesek, 100 általános iskola 100 ezer forintos vásárlási utalványt vehet át a szervezőktől.

Végezetül egy szórakoztató seregszempléről teszünk említést: a napokban az alapfokú oktatási intézményben, élénk érdeklődés mellett gombfoci bajnokságot tartottak. Érdekességként: a fiúk mellett Kovács Nóra is bekapcsolódott a mérkőzésekbe. A gombfoci bajnokságban először körmérkőzéseket játszottak az érdekeltek, majd a legjobb négy helyezett tanuló kieséses rendszerben döntött a végső helyezési sorrendről. Ezen

találkozók eredményei, a döntőbe jutásért: Kulik Sándor-Jakab Ferenc 21-13, Zsidó Tamás-Ottlakán Tamás 17-18. A harmadik helyért: Zsidó Tamás-Jakab Ferenc 21-15, az első helyért: Kulik Sándor-Ottlakán Tamás 22-19. A győztesek oklevélben, illetve csokoládében részesültek.

B.N.

A napsugár bearanyozta az eltelt ötven évet

1952. október 28-án, pénteken igencsak kellemetlen időjárást jegyezhetek a meteorológusok, és természetesen az az eleki házassulandó fiatal pár, aki a templomban a boldogító igen kimondására készülődött: esett az eső. Ennek még a tetejében, mint említettük, péntek volt, ez így összességében, legalább is a népi hiedelem, beidegződés értelmében nem sok jóval kecsegtetett. Mindezt többen szóvá is tették Franciskának és Jánosnak: ebből a házasságból sem lesz semmi. Nos, a fiatalok a csekély számú ünneplő jelenlétében nem figyeltek a jóslatokra, hanem annak rendje és módja szerint a plébános színe előtt kimondták a boldogító holtodiglan, holtomiglan tartó igent.

Most pedig csak úgy varázsütésre ugorjunk ötven évet az élet megállíthatatlan időtengerében: ez év, vagyis 2002, október 27-én, Csatlós János és kedves felesége (született Hauck) Halasi Franciska egymásnak a plébános és a viszonylag nagyszámú rokonság, hozzátartozó jelenlétében megerősítették az 50 évvel ezelőtt tett fogadalmat: újból örök hűséget esküdtek.

Ötven év. Egy emberöltő jóban és kevésbé jóban. Azoknak, akik az 1952-es években éltek, nem kell különösképpen ecsetelni, kemény időszak volt. Természetesen gazdaságilag is. Ez az állapot visszagyűrűzött a családok költségvetésébe és ez a költségvetés már nehezen viselt el egy külön kiadási tételt, mondjuk egy lakodalmat. Ezt csak az életre való eredményes ráhangolódás, a természetes életrevalóság oldhatta valamelyest. Franciska a házasságkötés évében 16 esztendő volt, ennek ellenére otthonosan mozgott a konyhában, sütött, főzött, kenyeret varázsolt a családi asztalra, ellátta a ház körüli teendőket, sőt a két öccsét és két húgát is. János pedig 26 éves korára apai útmutatásnak köszönhetően teljesen elsajátította a kőművesség és ácsolás tudományát, annak minden csinját-bínját. Ezek ismeretében már valamelyest oldódik a sötét életkép, természetesen mindezzel - vagy ennek ellenére is - nagyon, de nagyon nehéz volt megfelelni az élet elvárásainak.

János és Franciska - akkor mindketten a tanyán éltek - egy iskolai összejövetelen ismerkedtek meg. Az elemi iskolában jól működő színjátszó csoport bontogatta szárnyait. Akkor éppen egy bált rendeztek, Franciska is a szervezők lelkes csoportjában szorgoskodott, Jánosék pedig az iskola épületének szomszédságában laktak. Éppen a katonaság kötelékéből szabadulva, mintegy kikapcsolódásként átruccant a báli ünnepségre. A rendezvény folyamán a két fiatal szempillantása találkozott. Ennek mintegy folytatásként János hamarosan felkereste Franciskáék családját. Ekét ment kölcsönkérni, az igazi ok viszont az ismerkedés, barátkozás volt. Az ismerkedés aztán jó

fél évig tartott. Kezdetben jó tanuló volt, ezért elsősorban a továbbtanulásban gondolkodtak. A kikristályosodó szerelem azonban erősebb volt. János a ma már városzerte (és nem csak városzerte) megbecsült János bácsi, világ életében nem csak az egyéb munkafeladatokban járt otthonosan, de a versírás, költészet világában is eligazodott. Most pedig álljon itt egy általa rímbe öntött gondolatsor, amely az előttük álló házasságra utal, 1952. augusztus 20-án vetődött papírra.

Utunk nehéz, de célunk biztos

Fájdalmas	éjeken,	mi	édes	szerelem
Leányka,	mióta		szívedet	szeretem.
Szemeim	könnyezve		reád	pillantanak,
Könnyeim	árjából	egy	kis forrás	fakad.

Fakadó	forrásnak		hullámin	evezünk
s talán	nem is	tudjuk,	hogy most	hová megyünk.
De	azért	evezzünk	bátran,	csak előre
Így	jutunk	el majd	a boldog	jövőbe.

Utunk	kissé	nehéz,	de	ne	csüggedj,
Vezéreljen	minket	a hit,	remény	és	szeretet.
Hogyha	e	három	szót	szívedbe	vésed,
Nem	lesz	vihar	ki háborgat		bennünket.

Evező	lapátunk,		csónakunk	elmehet,
Mert	mi	célunk	oltár	elé vezet.
Ott	majd	kipihenjük	a nagy	fáradtságot,

amíg elstutogjuk, hogy holtomig szeretlek.

Mint utaltunk rá 1952. október 28-án János és Franciska házasságot kötött, közben esett az égi áldás, az eső és pénteket írtak. Aztán már másnap - mintegy nászútként - a fiatalok felutaztak Budapestre és munkára jelentkeztek az Épületelemgyárba. Az elvégzendő munkafolyamatok erőt próbálók voltak, betonból épületelemeket gyártottak. Ezzel párhuzamosan még egy kellemetlenséggel is számolniuk kellett, ez előzetes ígéretekkel ellentétben nem közös, hanem külön szálláson kaptak elhelyezést. A megpróbáltatások végül is azt eredményezték, hogy egy hónap elteltével a feleség visszaköltözött az anyósáékhoz. A férj még egy évet dolgozott az Épületelemgyárban, majd pedig a békéscsabai téglagyárban helyezkedett el. Hétvégenként járt haza. A csöppet sem kényelmes élethelyzetben azonban a családon belül a harmónia és a szeretet volt a jellemző. János bácsi ingázása a csabai munkavállalással nem zárult le, csupán a folyamat egy állomása volt, mert a továbbiakban is kerek 16 éven keresztül ingázott és közben jóformán bejárta az egész országot, munkalehetőség gyanánt többek között eljutott Komlóra, Piliscsabára, Budapestre, Szolnokra és Hódmezővásárhelyre. Közben a családot gyermekkel áldotta meg a sors. 1955-ben született Ágnes - kereskedő és pénztáros -, gyermekei: György és Ágnes. 1958-ban látta meg a napvilágot Mária - érettségi mellett

műszaki rajz vizsgát tett -, gyermekei István és Mónika. 1960-ban született Gabriella - pedagógus -, gyermekei Bálint és Katalin. 1965-ben született János - bútorasztalos - gyermekei: Lilla és Bence. Az előbbi két család Eleken, míg a két utóbbi Szegeden él. Mint érzékeltették a Csatlós házaspár valamennyi gyermeknek kenyérkereső szakmát, hivatást biztosított. Igaz a célok eléréséhez rengeteg munkára, túlórára is szükség volt, de a szülők zsörtölődés nélkül vállalták. Ennek az áldozatvállalásnak volt köszönhető az is, hogy a gyermekek nem maradtak le az iskolai programokról, mondjuk a kirándulásról.

Természetesen mondanunk sem kellene, de mégis kimondjuk, a gyermekek hálásak is ezért szüleiknek. Az egyéb célú hazalátogatás mellett gyermekeik és unokáik zsidóságától hangos a családi ház, többek között minden év május 28-án édesanyjuk, augusztus 24-én édesapjuk születésnapján és ilyen volt ez év augusztus 27-én, amikor a szülők a templomban a szentmisén megerősítették házasságukat. Az időjárás ezen a napon kegyes volt az ünnepelekhez és az ünneplőkhöz, sütött a nap, mintegy bearanyozva az eltelt 50 esztendő.

Hogy János bácsi milyen érzelmeket táplált szíve választottja, Franciska iránti bizonyosságra, álljon itt egy ilyen tartalmú verse.

Május elsejére

Májusi hajnalon írom e sorokat,
 A rcomon bánat ül, ajkam némán hallgat.
 N emsokára virrad én mégsem alhatom,
 C inege madárka rólad álmodozom.
 I tt vagyok szobádban, örködök fölleted,
 K ellemes álmokat kívánok teneked.
 Á lmodjál életem legszebbik virága
 N e félj nem tudod meg, szívemet mi bántja.
 A zonban titok közöttünk mégsem lehet,
 K edves kis barna lány szeretlek tégedet.

Mindketten megállapítják, a sok-sok nehézség ellenére nagyon boldogan élték le együtt az eltelt ötven esztendő. A krónikásnak pedig nem maradt más dolga, mint további boldog éveket kívánni a Csatlós házaspárnak János bácsinak és Franciska néniének.

Bernát Nándor

A siker újrafényesedett

A sportban, de az élet bármely területére vonatkoztatható tény: könnyebb felérni a csúcusra, mint ott maradni. Azok, akik két vagy több megmérettetésen is sikerrel veszik az akadályt, hitelt érdemlően bizonyítottak. Ez pedig pontot tesz a kételkedők, irigykedők meg-megújuló vádaskodásának, kételkedésének, vitájának végére.

Ebbéli lapszámunkban egy ilyen örömteli hírt oszthatunk meg az olvasókkal. Resetár

Andrásnétól, a Pszichiátriai Betegek Otthona foglalkoztató nővérétől egyebek mellett megtudhattuk, hogy Zalaegerszegen a az idén nyáron rendezték meg a Pszichiátriai Betegek III. Országos Színjátszó és Művészeti Találkozóját, amelyen az eleki színeket képviselő csoport a képzeletbeli dobogó legfelső fokán végzett. Ezzel lényegében megismételte a két évvel korábbi sikerét, amikor ugyancsak az első helyen végzett. Kettőből két diadal, nem rossz teljesítmény, mondhatnánk. És mondjuk is, hiszen a siker mögött áldozatkész, kitartó, kemény munka húzódik. Manapság is hiteles a mondás: ingyen semmit sem adnak! Még mielőtt ismertetnénk az idei seregszemle főbb mozzanatait, háttéreseményeit, néhány gondolat erejéig visszakanyarodunk a két évvel ezelőtti történésekhez. Akkor Cervantes: Don Quijote című munkáját dolgozták fel az eleki intézmény színjátszói. A tökéletes szerepformálás mellett a csoport tagjai önállóan írták a forgatókönyveket, készítették a jelmezeket, díszleteket. Akkor, 2000-ben, akárcsak az idén, az ország több mint húsz színjátszó csoportja képviseltette magát. Az eredményt pedig már ismertettük: első helyezés.

Az idei kezdeményezésre Rideg Sándor: Indul a bakterház című munkáját formálták színpadra. A korábbi megmozduláshoz hasonlatosan a színjátszó csoport tagjai, vezetői készítették a díszletet, jelmezeket, az egyéb szükséges kellékeket, amely törekvést, illetve teljesítményt a zsűri külön értékelt. Az eleki színjátszó csoport produkciójának jutalmaként hűtőtáskát, oklevelet, díszpárnát és emléktárgyat kapott a rendezvény szervezőitől. Természetesen az intézmény lakói nem csak színjátszással mulattak hasznosan az időt, ennek bizonyosságára például a nyár folyamán aktívan sportoltak, több sportágban kamatoztatták képességeiket, például kosárlabdában, kötélhúzásban, kispályás labdarúgásban pedig házi bajnokságot rendeztek.

Napjainkban, legalább is amikor e sorok íródtak, a színjátszók háza táján ismét vitalitás tapasztalható: újabb szerep eljátszására készülődnek. Felkérésre. A gyulai kórház ideggondozó szakrendelése - Gál Erzsébet főorvos, szervező - immár hagyományos jelleggel Karácsonyi Fenyőünnepséget rendez. A program keretében december 17-én délelőtt 10 órai kezdettel a gyulai zeneiskola színpadán az elekiek is közönség elé lépnek és a Három Király Karácsonya címmel adnak elő darabot. A foglalkoztató nővérek irányításával, a főnővérek segítségével már szeptember közepén elkezdődtek az ezirányú munkák. Heti három alkalommal szorgoskodnak az érintettek. Először is két héten keresztül összeolvasó próbákat tartottak, ezt követően áttértek a mozgási gyakorlatokra, párhuzamosan pedig elkészítették a színpadi kellékeket, jelmezeket, majd a darabba beépítették a zenei számokat. Itt kell megemlítenünk azt, hogy az egyházi vonatkozású énekszámokat dr. Oláh Jenőné Kántor Eleonóra, helyi református lelkész vezetésével gyermekkórus szólaltatja meg, amelyért külön köszönet jár. A darab főpróbáját egyébként az intézmény Mikulás napi ünnepségén fogják megtartani.

Befejezésként pedig elmondhatjuk: az intézmény lakói hagyományos jelleggel fenyőünnepséget rendeznek. De természetesen nem csak e jeles napokat töltik hasznosan: rendszeresen felkeresik a városi könyvtárat, az érdeklődők pedig író-olvasó találkozón vesznek részt.

B.N.

Kardok és szablyák

Akik azt gondolják, hogy ma már fegyverkovácsok nincsenek, azok tévednek, hisz pl. Békés városában is él egy fiatalember, akinek a neve Korcsok István. 2002. november 5-én a Radványi György Középiskola egy lelkes, mikrobusznyi csapata egy valamiféle időutazással is felérő kirándulás keretében meglátogatta a mestert.

A "civilben" különben lakatos fegyverkovács először a műhelyét mutatta meg, ahol meg lehetett nézni a félig kész állapotban lévő kardokat, töröket, páncélokat és pajzsokat, majd pedig egy nem is olyan régen általa készített sodronyínget is, amit több ezer vasgyűrűből illesztett össze. Szerencsére volt egy olyan vállalkozó kedvű diák, aki fel is próbálta ezt a különleges ínget, melyhez hasonlót legfeljebb eddig csak múzeumban láthatott! Mindenki meggyőződhetett arról is, hogy ennek a páncélnek a felvétele, de a levétele is különleges technikát igényel.

A legnagyobb sikere kétségtelenül annak volt, amikor mindenki megnézhetette és kézbe is vehette a csodálatosabbnál csodálatosabb kész fegyvereket, amelyek egyben korhűek is. Akik kézbe vették ezeket a kardokat, szablyákat, azok számára jobban átélhetővé vált a történelem is, hisz mindenki megtapasztalhatta azt, hogy milyen érzés egy gepida, honfoglalás korabeli kardot, egy XVI. századi magyar szablyát, pallost kézben tartani. El lehetett fantáziálni arról is, hogy pl. egy csatában milyen technikával lehetett leghatásosabban harcolni, illetve arról is, hogy a háború régen is sokba került.

Közben pedig sok érdekességről is hallhattak az érdeklődők, de kérdezettek is. Tényleg érdekes volt pl. a kardok történetéről hallani egy olyan ember szájából, aki maga is készíti őket!

Ezen a "kísérleti történelemórán" bizonyára mindenki megjegyezte pl. azt, a kard hosszú pengéjű, vágásra és szúrásra való fegyver, vagy pedig azt, hogy a szabja a honfoglaló magyarok legfontosabb fegyvere volt az íj mellett, de azt is, a X. században hazánkban is megjelent a kétélű, széles pengéjű normann kard.

Azt is el lehet még mondani, hogy ma Magyarországon meg lehet élni egy fegyverkovácsnak, mert komoly piaca van pl. a kardoknak, páncéloknak! /Egy kard kb. 25-30, egy páncél pedig kb. 100 ezer forintba kerül! Sőt vannak olyanok is, akik a békési kardokat eredetiként adják tovább!/
/

Ez a időutazás gyorsan véget ért, a kb. kétórányi idő fel sem tűnt senkinek. Sok volt a kérdés, még az utcaajtóban is a "fegyvereké volt a szó".

Jó tudni, hogy Békés megyében is van egy ilyen élő, ősi mesterség, mint a fegyverkovácsság. Jó, hogy vannak olyan fiatalok, akiket érdekel a magyar történelemnek egy ilyen oldala is, így feltehetően ők is azok közé fognak tartozni, akik számára mindig fontos lesz a hagyománytisztelet, ami nem is olyan kis dolog!

A háború színtere a Föld

Az Isten kezéből kikerült Föld, annak minden teremtménye, és a saját képére teremtett ember is tökéletes volt a teremtéskor.

Teremtőnk azzal a szabadsággal is megajándékozta őket, hogy a kert minden fájáról bátran ehettek. Egyetlen tilalmat állított eléjük: A jó és gonosz tudásának fájáról ne egyenek! Engedetlenségük ára: halál. Erre a tilalomra azért volt szükség, mert itt kísérthette meg őket a Gonosz, aki a Föld teremtése előtt már létezett.

Sátán a mennyben nem lázíthatott tovább, így most új területet talált. Az emberpár békéje, boldogsága arra emlékeztette, amit elveszített. Elhatározta, hogy az emberpárt hasonló nyomorba dönti. Ha az Isten képét viselő ember sátáni jellemmel fog rendelkezni, Istent is meggyalázhatja, és a mennynek is fájdalmat okozhat, amiért azt el kellett veszítenie. Gonosz terve végrehajtását segítette Éva eltávolodása férjétől. Éva lelkében rossz előérzet támadt, de elnyomta azt, mert elég erősnek érezte magát, hogy legyőzze a Gonoszt. Milyen sokszor esünk mi is áldozatul magabizásunknak!

A gyönyörű médium, a szép szavak fogva tartották Éva figyelmét, és elaltatták elővigyázatosságát, hogy az idegen szavait fontolja meg, ne feledkezzen meg Isten iránti hálájáról.

A gonosz két hazugságot mondott itt először, melyek a történelem során azóta is hangzanak:

1/ Isten nem az emberpár javát akarja, és nem ad meg mindent számukra.

2/ “ Bizony nem haltok meg ” - az élet nem semmisül meg.

A Gonosz olyat ígért, amivel abban a pillanatban nem rendelkeztek – ti olyanok lesztek, mint Isten -, de ez a ravasz beszéd nem adott, hanem elvett tőlük valamit. Így téveszt meg azóta is embermilliókat, elvéve üdvösségüket.

Ádám és Éva elveszítették fényruhájukat, önzetlen, tiszta állapotukat. Megismerték a rosszat, az önzést, melynek következményeit utódaik, és a Föld is viseli.

Megjelent a szégyen, a félelemérzet, a felelősség áthárítása.

Amint az ember fellázadt Isten ellen, a neki alárendelt teremtmények is fellázadtak ellene, hogy így közvetlenül tapasztalja meg az engedetlenség átkát, és akarjon abból szabadulni.

A fáradság, mellyel kenyerét ennie kell, az étvágy és a szenvedélyek féken tartását szolgálja, segítve így Isten helyreállító munkáját.

A hamis vallásosság már az első gyermekeknél megjelent. Káin csupán hálából, nem

bűnei tudatában és azok megbánásaként mutatott be áldozatot. Isten ezt nem fogadhatta el.

Káint figyelmeztette Isten a lelkében kavargó indulatok fékezésére, de éppúgy nem fogadta el a figyelmeztetést, mint szülei. Megtörtént az első gyilkosság.

Ábel tiszta lényre ingerelte a törvényszegőt, ahogyan azóta is tart a történelemben.

Rövid idő alatt az emberiség a gonoszság olyan fokára jutott, hogy minden gondolata szüntelen csak gonosz volt. Az igazak megmentése érdekében Istennek közbe kellett lépnie. Mielőtt az özönvíz bekövetkezett volna, több mint száz évig figyelmeztető üzenetet küldött Isten, hogy megmenthesse a kegyelmét elfogadókat.

Korunkban is hangzik a kegyelem hívása, de vajon a pénzszerzésbe, szórakozásba merült emberek elfogadják-e azt?

Az özönvíz után Isten megígérte, hogy ilyen módon nem pusztítja el többé a földet. Ígérete jeleként megjelent az égen a szivárvány. A túlélők azonban nem bíztak ebben az ígértben, és maguk megmentésére építeni kezdték Babel tornyát.

Nem engedelmessé váltak annak a felhívásnak sem, hogy töltsék be a földet, tehát széledjenek szét, inkább egy helyen, Babel körül csoportosultak. Ez a helyzet Sátán céljait segítette elő, mert a hamis elgondolások, az istentelen szokások így gyorsabban terjedtek. Ismét közbe kellett Istennek lépnie a gonoszság megfékezésére, ezért összezavarta a nyelvüket. Kénytelenek voltak elszéledni, de a központosítási törekvések azóta is jelen vannak a történelemben.

Isten sokáig tűri az emberek engedetlenségét, sok lehetőséget, időt ad megtérésükre, de feljegyzik a törvényszegéseket, és időről időre közbelép, hogy a gonoszság erőit megfékezze, az igazakat megmentse.

Segítsen az Úr bennünket, hogy munkatársai lehessünk az életmentésben, és magunk is kegyelmet nyerhessünk!

“Flóra” fotók

Fotókiállítást láthattunk “Flóra” címmel Vágvölgyi Mihály képeiből a művelődési központban. A mezőberényi születésű és jelenleg is ott élő fotós a gyulai Székely Aladár Fotóklub tagja. Tíznél több önálló kiállítása volt, ezen képeit előtte Gyulán állította ki. Több közös kiállításon szerepelt a fotóklubbal, többek között a németországi Ditzingenben, Szlovákiában és a belgiumi Ciney városában. Képeivel találkozhatunk megyei és országos lapokban és több díjat kapott pályázatokon. A tavalyi év folyamán jelent meg “Magyarország egy napja” címmel a könyv és abban is szerepel fotójával.

Flóra című kiállításán természetfotói szerepeltek. Láttunk szép téli és nyári képeket, az őszi színeket a hegyoldalon. Megcsodálhattuk a kövek között életet kereső kék virágot és a köveken megélő mohákat. Láthattunk kiszáradt magányos öreg fát Csontváry után

Vágvölgyi módra. “Elmosódott” képein csak a lényegét mutatta és megcsodálhattuk, hogy egy szál virág is a mértani köveken a természetet hozza közelebb. Az aranyeső az eljövendő tavaszt, a száraz magtermések az újra megújulást, a majdan megszülető új életet hordozzák.

Nagyon szép kiállítást láthattunk, és ilyenkor talán egy pillanatra megállunk a természet pusztításában.

Méry Rudolf

Évfordulók

1912. december 7-én született Karády Katalin filmszínésznő. 1949-ben külföldre távozott, filmjeit betiltották. Ismertebb filmjei: Halálos tavasz, Valamit visz a víz.

1882. december 16-án született Kodály Zoltán zeneszerző, a magyar zeneművészet és népzene kutatás kiemelkedő alakja. Zenepedagógiai reformját, a Kodály-módszert, ma világszerte alkalmazzák. Jelentősebb művei: Háry János, Székelyfonó, Psalmus Hungaricus.

1832. december 17-én indította el Kossuth Lajos a hetente megjelenő Országgyűlési tudósítások című lapot.

1917. december 21-én született Heinrich Böll német író, aki 1972-ben irodalmi Nobel-díjat kapott.

1972. december 23-án hunyt el Andrej Nyikolajevics Tupoljev repülőgép-tervező. Az általa tervezett gépek repültek át az Északi sarkot, és az 1950-es évek közepén tervezte meg az akkor legkorszerűbb sugárhajtású repülőgépet a TU-104-et.

1972. december 26-án hunyt el Domján Edit, Jászai-díjas színésznő. Ismertebb filmjei: Oldás és kötés, Két emelet boldogság.

1822. december 27-én született Louis Pasteur francia kémikus és mikrobiológus, a pasztörizálás feltalálója.

1832. december 27-én született Pavel Mihajlovics Tretyakov orosz műgyűjtő. Gyűjteményét 1892-ben Moszkva városának ajándékozta.

1922. december 30-án alakult meg a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége.

1927. december 31-én született Ruttkai Éva, Kossuth- és Jászai-díjas színésznő. Ismertebb filmjei: Butaságom története, Egy pikoló világos, Fotó Háber.

Méry Rudolf

A cél változatlan maradt

Amerikai Egyesült Államok, Egyesült Európa. Földrajzilag behatárolható területek, de egyben követésre méltó irányvonalak is. Magyarország legalábbis ezt tűzte ki zászlajára, sőt az Európa Unió tagság időpontja elérhető közelbe került. Már csak egy-kettőt kell aludnunk ahhoz, hogy világgá kürtölhessük: immár hivatalosan is Európához, az öreg kontinenshez tartozunk. Azért az elmélet és a gyakorlat között lényeges különbségek vannak, még akkor is, ha most eltekintünk a gazdasági különbségektől. Egyelőre még tintát is kár pazarolni arra az elemzésre, nagyon sokan tisztában vannak a ténnyel: a különbségek óriásiak; a nyugati fertály felé pozitív, errefelé pedig negatív előjellel.

Ezúttal teljesen más témakört feszegetnénk. Az már csak természetes, hogy ezen összehasonlításban is mi inkább a negatív pólushoz vagyunk közelebb. Akkor most rántsuk le a leplet ez idáig bebugyolált témánkról: sport, de ekképpen is fogalmazhatnánk: a szabadidő ésszerű, egészséges kihasználása. Amerika sokak számára irigyelt ország, tegyük hozzá nem alap nélkül; a korlátlan szabadság és jólét szimbólumaként is jellemezhetnénk. Különösen a fiatalok fogékonyak az onnan jövő divat- és egyéb hullámra. Ez a lényegen természetesen nem változtat: a dolog, amerikai. Csak egy világrengető, össznépi kezdeményezés nem nyeri el létjogosultságát. A sportolásról, egészséges testmozgásról van szó. Megbízható információból tudom, hogy Amerikában, aki mozogni tud, természetesen élet- és egyéb körülményektől függetlenül, az sportol, mozog. E pozitív tényhez kapcsolódik, sőt, kiegészíti egy egészségtelen szenvedély drasztikus csökkenése: a földrészen nem kevesebb, mint 30%-kal csökkent az aktív dohányzók száma. Arról, hogy az utóbbi években hazánkban csökkent volna-e egyáltalán a dohányosok száma, nincs információ, de hogy lényegesen nem nőtt a lakosság sportolási igénye, az szinte egyértelmű. A felnőttekkel már nehezebb megszerettetni a sportot, különösen, ha a fiatalabb években nem alakult ki ilyen jellegű igényük.

Ezt a fiatalabb években kellene megfelelő módon irányítani. Az általános iskola tanulói e témakör legérzékenyebb alanyai, kivitelezője pedig az intézményen belül működő szakkör. Lényegében településünkön sincs másként, a szakkör neve pedig: Diáksport Egyesület (DSE), amely az 1980-as évek közepétől fejt ki áldásos munkáját. Igaz, ennek előtte sem volt csend ezen a téren, hiszen az említett tömörülés jogelődje a Diáksport Kör volt.

Hoffmann Ferencet, a Diáksport Egyesület elnökét, a teljesség igénye nélkül arra kértük meg, hogy mutassa be a DSE munkáját. Az elnök elmondása alapján egyebek mellett megtudhattuk, hogy a hosszú évek tapasztalatai szerint a tanulók körében csökken a sport iránti érdeklődés. E tendenciában a technikai dolgok, eszközök fejlődése és szaporodása döntő. Mindezek figyelembevételével ellentétes jelenségek rögzíthetők: akár egy-két évtizeddel ezelőtt a szakkörök száma, ellátottsága ugyancsak szerény volt, és ennek ellenére az egyéb kezdeményezések részvételi aránya magas volt. Talán majd az Európai Unió tagság, mint oly sok egyéb téren, itt is minőségbeli javulást eredményez. Csupán maga a tagság minderre nem jelent biztosítékot, döntő szemlélet- változásra is szükség van. Visszatérve a DSE működéséhez: jelenleg valamivel több mint 200 tagot regisztrál,

a tagok évi 500 forintos tagdíjat fizetnek. Az egyesület részben e tőkéből, valamint az adófizetők részéről felajánlott 1%-ból (jövedelemadó) és a kínálkozó pályázati lehetőségekből gazdálkodik. A sporteszközök ellátottsága területén nincs különösebb gond, a beszerzés, pótlás folyamatos. A Diáksport Egyesület célkitűzése nem is lehet más, mint a tömegesítés.

Végül, de nem utolsó sorban említessék meg, hogy az egyesület tagjai mely sportágak közül választhatnak: kispályás labdarúgás, kézilabda, kosárlabda, asztalitenisz, röplabda, szertorna, lánitenisz és e bőséges kínálat mellé sorakozik fel télen a sítábor, nyáron pedig az úszótábor programja.

- b -

Felkészültek a folytatásra

Az utóbbi években az ország lakosságának létszámaért aggódók megkongatták a vészharangot: aggasztóan fogy a lakosság lélekszáma. A folyamat természetesen nem egyformán oszlik szét az ország egész területén, vannak települések, ahol erősebb ütemben jelentkezik a probléma, máshol pedig valamelyest halványabb a tónus. A pontos statisztika kimutatása nem feladatunk, de utalhatunk rá. Az egyik ilyen felmérés az óvodások beiratkozásánál regisztrálható, városunkban ezen a téren kimutatható: az előző időszakhoz képest némileg csökkent az óvodai beiratkozások száma, szám szerint 53 gyermeket írtak be a három óvodába, velük az összlétszám 174 gyermek.

Az előbbi adatot, mint ahogy a további tájékoztatást is, Singer Éva intézményvezetőtől tudtuk meg. Az eddigi gyakorlatnak megfelelően a nyári szünetben sem állt meg az élet az intézményben, vagyis a három óvoda egyikében ügyeletet tartottak. Ezzel párhuzamosan elvégezték az ilyenkor aktuális karbantartási munkálatokat, így a parketta csiszolását, lakkozását, a helyiségek meszelését, egyéb teendőket. Ezeket a munkafeladatokat, köszönhetően az Intézményi Karbantartó Szolgálat munkatársainak, időben elvégezték, a szeptemberi újrákezdés zökkenőmentes volt.

A szakmai résznél az óvodai kollektíva nagy hangsúlyt fektetett a minőségbiztosításra. A nevelők a jövőre vonatkozó folyamatos naplóvezetés részletes kidolgozását készítették elő, kollektív munkában. Az új eljárás lényege az, hogy a feladatok elvégzésének dokumentálása, illetve ellenőrzése átlátható kell, hogy legyen. A gyermekek nevelési tervében az egyén jellemzői, szellemi és fizikai képességeinek figyelembe vétele a meghatározó tényező, a tapasztalatok összegzése pedig külön dossziében történik. Az újítás mellett természetesen megmaradtak az eddigiek során bevált nevelési módszerek. Így többek között folytatódik a nemzetiségi (román, német) nyelv oktatása, a hitoktatás, a logopédus folyamatos szolgáltatása. Havonta ovimozi keretében érdekes, új ismereteket adó filmeket tekinthetnek meg a legfiatalabb nemzedék képviselői. Ami pedig az egyik legfőbb kellék, a játékok felújítását, vásárlását illeti: önerőből, szülői támogatással, illetve pályázati erőforrással történik. Ez utóbbira egy közelmúlti példa: a Köznevelési Közalapítvány pályázatán nyert 100 ezer forintot az intézmény az értelmi képességeket fejlesztő játékok vásárlására fordította.

Összességében elmondható: az intézmény működéséhez szükséges nevelői létszám, illetve a tárgyi feltételek terén némi hiányosság tapasztalható, de a nevelői munkában nem jelentenek súlyos negatívumokat. Az óvodákban jelenleg hatvan nagycsoportos gyermek van, akik a 2003/2004-es tanévben az általános iskola első osztályában kezdik el alapfokú tanulmányaikat.

B.N.